

EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 15.12.2020
COM(2020) 824 final

ANNEX 7

BIJLAGE

bij het

Voorstel voor een VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**betreffende richtsnoeren voor trans-Europese energie-infrastructuur en tot intrekking
van Verordening (EU) nr. 347/2013**

{SEC(2020) 431 final} - {SWD(2020) 346 final} - {SWD(2020) 347 final}

Subsidiariteitsschema

1. Kan de Unie optreden? Wat is de rechtsgrondslag en bevoegdheid van het voorgenomen optreden van de Unie?
1.1 Welk(e) artikel(en) van het Verdrag wordt (worden) gebruikt ter ondersteuning van het wetgevingsvoorstel of beleidsinitiatief?
In artikel 170 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is bepaald dat de Unie bijdraagt tot de totstandbrenging en ontwikkeling van trans-Europese netwerken, onder meer op het gebied van energie-infrastructuur. De Unie dient de interconnectie van nationale netwerken te bevorderen. De TEN-E-verordening is gebaseerd op artikel 172 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, dat voorziet in de rechtsgrondslag voor de vaststelling van richtsnoeren met betrekking tot de doelstellingen, prioriteiten en grote lijnen van de op het gebied van trans-Europese netwerken beoogde maatregelen als bedoeld in artikel 171.
1.2 Is de door dit artikel van het Verdrag vertegenwoordigde bevoegdheid van de Unie exclusief, gedeeld of ondersteunend van aard?
In het geval van trans-Europese netwerken wordt de bevoegdheid van de Unie gedeeld. In artikel 172 is bepaald dat voor richtsnoeren en projecten van gemeenschappelijk belang die betrekking hebben op het grondgebied van een lidstaat, de goedkeuring van de betrokken lidstaat vereist is.
<i>Subsidiariteit is niet van toepassing op beleidsterreinen waarop de Unie exclusieve bevoegdheid heeft in de zin van artikel 3 VWEU¹. Het is de specifieke rechtsgrondslag die bepaalt of het voorstel onder het subsidiariteitscontrolemechanisme valt. In artikel 4 VWEU² is bepaald op welke gebieden de Unie en de lidstaten de bevoegdheid delen. In artikel 6 VWEU³ zijn de gebieden vastgesteld waarvoor de Unie alleen bevoegd is om het optreden van de lidstaten te ondersteunen.</i>
2. Subsidiariteitsbeginsel: Waarom zou de EU moeten optreden?
2.1 Voldoet het voorstel aan de procedurele vereisten van Protocol nr. 2⁴?
- Heeft voorafgaand aan de voorstelling van het optreden van de EU een brede raadpleging plaatsgevonden? - Bestaat er een gedetailleerd overzicht met kwalitatieve en, waar mogelijk, kwantitatieve indicatoren aan de hand waarvan kan worden beoordeeld of het optreden het best op het niveau van de Unie kan worden uitgevoerd?
- Overeenkomstig de richtsnoeren voor betere regelgeving heeft de Commissie een uitgebreide raadpleging gehouden op basis van een raadplegingsstrategie die een reeks raadplegingsmethoden en -instrumenten omvatte. De strategie is ontworpen in overeenstemming met de interventielogica, waarbij de nadruk werd gelegd op relevantie, doeltreffendheid, efficiëntie, samenhang en EU-meerwaarde van de TEN-E-verordening. De raadplegingsstrategie had tot doel ervoor te zorgen dat alle relevante gegevens in aanmerking werden genomen, met inbegrip van gegevens over de kosten, de maatschappelijke impact en de potentiële voordelen van het initiatief. - Van 18 mei en 13 juli 2020 vonden een online openbare raadpleging (OPC) plaats, waaraan

¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/HTML/?uri=CELEX:12008E003&from=NL>

² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/HTML/?uri=CELEX:12008E004&from=NL>

³ <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:12008E006:NL:HTML>

⁴ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/HTML/?uri=CELEX:12016E/PRO/02&from=NL>

alle geïnteresseerden in de evaluatie en herziening van de TEN-E-verordening konden bijdragen. Er werd gebruikgemaakt van EU Survey om deze raadpleging te beheren. De vragenlijst was beschikbaar in 23 officiële EU-talen. De vragenlijst was voornamelijk bestemd voor burgers en organisaties (bijv. ngo's, lokale overheden, lokale gemeenschappen, bedrijven en brancheorganisaties) zonder specialistische kennis van de TEN-E-verordening. Dit kwam tot uiting in het aantal vragen en de structuur en formulering van de vragenlijst. De vragen in de openbare raadpleging waren bedoeld om na te gaan wat de relevantie is van de TEN-E-verordening wat betreft de doelstellingen, de infrastructuurcategorieën en de PGB-kenmerken die het grote publiek het belangrijkste vond. Respondenten met specialistische kennis van de TEN-E-verordening (bv. als deskundige voor een nationale bevoegde/regelgevende instantie, TSB, DSB, projectpromotor van een bedrijf, energieproducent, ngo met specifieke kennis over het onderwerp) werd verzocht een specifieke enquête in te vullen. De online openbare raadpleging was toegankelijk op de portaalsite "Geef uw mening" van de Commissie, met links naar achtergronddocumenten en relevante webpagina's, zoals die over het TEN-E-beleid en de Europese Green Deal.

- Er hebben vier webinars voor belanghebbenden plaatsgevonden om belanghebbenden beter te bereiken en mogelijkheden te creëren voor gestructureerde feedback
- De toelichting en de effectbeoordeling bevatten een hoofdstuk over het subsidiariteitsbeginsel. Meer informatie is beschikbaar in vraag 2.2 hieronder.

2.2 Bevat de toelichting (en de eventuele effectbeoordeling) bij het voorstel van de Commissie een adequate motivering met betrekking tot de naleving van het subsidiariteitsbeginsel?

De toelichting en de effectbeoordeling bij het voorstel van de Commissie bevatten een adequate motivering met betrekking tot de naleving van het subsidiariteitsbeginsel.

Infrastructuur voor energietransmissie (met inbegrip van een onderling verbonden offshore-net en slimme-netinfrastructuur) heeft Europese meerwaarde vanwege de grensoverschrijdende effecten ervan en is van essentieel belang om een klimaatneutraal energiesysteem tot stand te brengen. De TEN-E-verordening heeft waarde gecreëerd en heeft bijgedragen tot het bereiken van resultaten op het gebied van de integratie van de energiemarkt in de Unie, mededinging en voorzieningszekerheid. Een kader voor regionale samenwerking tussen de lidstaten is noodzakelijk om grensoverschrijdende energie-infrastructuur te ontwikkelen. Regelgeving en maatregelen van de afzonderlijke lidstaten volstaan niet om deze infrastructuurprojecten in hun geheel uit te voeren.

De interne energiemarkt vereist grensoverschrijdende infrastructuur, waarvan de ontwikkeling samenwerking van twee of meer lidstaten vereist die elk hun eigen regelgevingskader hebben.

De TEN-E-verordening biedt een meerwaarde ten opzichte van wat alleen op nationaal of regionaal niveau had kunnen worden bereikt. De uitvoering van meer dan 40 belangrijke energie-infrastructuurprojecten sinds de inwerkingtreding ervan heeft de meeste lidstaten geholpen het interconnectiestreefcijfer van 10 % voor 2020 te halen en een goed onderling verbonden en schokbestendig gasnet tot stand te brengen. De energiemarkt van de Unie is beter geïntegreerd en concurrerender dan in 2013 en de energiezekerheid van de Unie is verbeterd. Dankzij de toegang tot gerichte financiering in het kader van de CEF konden 95 PGB's worden uitgevoerd die op grond van de marktregels anders moeilijk toegang tot financiering hadden gevonden.

De hierboven beschreven vooruitgang had niet alleen met maatregelen van de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt. Verschillende belanghebbenden bevestigden de meerwaarde van de TEN-E-

verordening en wezen op het belang van regionale samenwerking voor de uitvoering van grensoverschrijdende projecten, transparantie, rechtszekerheid en toegang tot financiering.
2.3 Kunnen de doelstellingen van het voorgestelde optreden, op basis van de antwoorden op de onderstaande vragen, in voldoende mate door de lidstaten afzonderlijk worden verwezenlijkt (noodzaak van een optreden van de EU)?
Regelgeving en acties van de afzonderlijke lidstaten zijn ontoereikend om de prioritaire energie-infrastructuurprojecten uit te voeren die nodig zijn om de doelstellingen van het voorgestelde initiatief te verwezenlijken. Bij gebrek aan maatregelen op EU-niveau kunnen de in het Verdrag vastgelegde doelstellingen inzake de bevordering van interconnectie en de interoperabiliteit van nationale netten niet worden verwezenlijkt.
(a) Zijn er significante/aanmerkelijke transnationale/grensoverschrijdende aspecten verbonden aan de problemen die worden aangepakt? Zijn deze gekwantificeerd?
In de rechtsgrondslag voor trans-Europese netwerken (zie punt 1.1 hierboven) is bepaald dat het onderwerp grensoverschrijdend van aard is. Dit komt ook tot uiting in de doelstelling van het initiatief om de ontwikkeling van adequate energie-infrastructuur in de hele EU en in haar nabuurschap te vergemakkelijken, zodat de energie- en klimaatdoelstellingen van de EU kunnen worden verwezenlijkt, met name wat betreft de streefcijfers voor 2030 en 2050 en de marktintegratie, het concurrentievermogen en de voorzieningszekerheid. Meer in het bijzonder moet de voorgestelde actie de identificatie mogelijk maken van grensoverschrijdende projecten en investeringen in de hele EU en haar buurlanden die nodig zijn voor de energietransitie en de klimaatstreefcijfers. Daarnaast wordt beoogd de grensoverschrijdende infrastructuurplanning voor de integratie van energiesystemen en offshore-netten te verbeteren.
(b) Zou een optreden op nationaal niveau of het uitblijven van een optreden op EU-niveau in strijd zijn met de kerndoelstellingen van het Verdrag⁵ of de belangen van andere lidstaten aanzienlijk schaden?
Bij gebrek aan maatregelen op EU-niveau kunnen de doelstellingen van artikel 170, namelijk de totstandbrenging en ontwikkeling van trans-Europese netwerken op het gebied van vervoer, telecommunicatie en energie-infrastructuur, niet worden verwezenlijkt. Het doelt is de interconnectie en interoperabiliteit van nationale netten en de toegang tot dergelijke netten te bevorderen. In dit verband moet rekening worden gehouden met de noodzaak om insulaire, niet aan zee grenzende en perifere regio's te verbinden met centrale regio's van de Unie.
(c) In hoeverre zijn de lidstaten in staat of hebben ze de mogelijkheid om passende maatregelen te nemen?
Op nationaal niveau kunnen passende maatregelen nemen worden genomen om actie op EU-niveau aan te vullen en de doelstellingen op dit beleidsterrein te verwezenlijken. Die maatregelen kunnen onder meer betrekking hebben op nationale netten die verbonden zijn met grensoverschrijdende netten en op de nationale uitvoering van maatregelen, met inbegrip van het verlenen van vergunningen voor infrastructuurprojecten. Bij gebrek aan actie op EU-niveau voor een gecoördineerde aanpak van trans-Europese energienetwerken zouden de interconnecties die nodig zijn voor het koolstofvrij maken van het energiesysteem, een betere marktintegratie, concurrentie en voorzieningszekerheid echter niet worden vastgesteld en uitgevoerd.
(d) Hoe verschillen het probleem en de oorzaken ervan (bijv. negatieve externe effecten,

⁵ https://europa.eu/european-union/about-eu/eu-in-brief_nl

overloopeffecten) op nationaal, regionaal en lokaal niveau in de EU?
De twee belangrijkste problemen waarop de voorgestelde actie betrekking heeft, hebben betrekking op het nationale, regionale en lokale niveau: ten eerste zijn het soort en de omvang van grensoverschrijdende infrastructuurontwikkelingen niet volledig afgestemd op de doelstellingen van het energiebeleid van de EU, met name wat betreft de Europese Green Deal en de doelstelling inzake klimaatneutraliteit; ten tweede hebben vertragingen bij de uitvoering van belangrijke infrastructuurprojecten gevolgen voor alle niveaus van de EU door de mindere mate van marktintegratie, concurrentie en voorzieningszekerheid.
(e) Is het probleem wijdverbreid in de EU of beperkt tot een paar lidstaten?
De in de vorige punten genoemde problemen hebben betrekking op alle lidstaten en zijn wijdverbreid in de hele EU. Alle lidstaten moeten hun energiesystemen verder decarboniseren en bijdragen tot de verwezenlijking van klimaatneutraliteit tegen 2050, en zij zullen profiteren van een hogere mate van marktintegratie, concurrentie en voorzieningszekerheid.
(f) Worden de lidstaten overbelast bij het verwezenlijken van de doelstellingen van de geplande maatregel?
Maatregelen op het niveau van de lidstaten alleen zouden niet volstaan om de doelstellingen van het voorgestelde initiatief te verwezenlijken. Een gecoördineerde aanpak op EU-niveau van grensoverschrijdende infrastructuurplanning en de vaststelling van prioritaire infrastructuurprojecten op basis van regionale samenwerking zal bijdragen tot meer efficiëntie.
(g) Hoe verschillen de standpunten/voorkeuren van nationale, regionale en lokale overheden in de EU?
Maatregelen op EU-niveau hebben tijdens de raadpleging van belanghebbenden steun gekregen van nationale, regionale en lokale autoriteiten.
2.4 Kunnen de doelstellingen van het overwogen optreden, op basis van de antwoorden op onderstaande vragen, wegens de omvang of gevolgen ervan beter op het niveau van de Unie worden verwezenlijkt (EU-meerwaarde)?
Optreden op EU-niveau biedt een duidelijke meerwaarde ten opzichte van nationaal beleid, zoals blijkt uit de bestaande TEN-E-verordening en de tot dusver behaalde voordelen. Een doeltreffende koppeling van de netten van de lidstaten en het wegwerken van knelpunten hebben de marktintegratie tussen de lidstaten en het concurrentievermogen verbeterd, zoals blijkt uit de vooruitgang in de richting van de interconnectiestreefcijfers en de convergentie van de energieprijzen in de hele EU.
(a) Zijn er duidelijke voordelen verbonden aan een optreden op EU-niveau?
De TEN-E-verordening heeft gezorgd voor een nieuwe aanpak voor de grensoverschrijdende planning van energie-infrastructuur. Het brengt belanghebbenden samen in regionale groepen die projecten van gemeenschappelijk belang (PGB's) bepalen en uitvoeren die bijdragen tot de ontwikkeling van prioritaire corridors en thematische gebieden voor energie-infrastructuur. Naast een doeltreffende en kostenefficiënte aanpak van infrastructuurplanning heeft de verordening vergunningsprocedures verbeterd. De verordening verplicht de lidstaten te zorgen voor een gestroomlijnd vergunningsproces voor PGB's, waarbij een vergunningsbesluit binnen een termijn van 3½ jaar moet worden vastgesteld. Deze projecten moeten de hoogste nationale prioriteitsstatus

krijgen en worden opgenomen in de nationale netontwikkelingsplannen. De verordening voorziet ook in bijstand op regelgevingsgebied, regels en richtsnoeren voor de grensoverschrijdende toewijzing van kosten en risicogerelateerde stimulansen, en biedt toegang tot financieringsmogelijkheden uit de Connecting Europe Facility (CEF).

Sinds de vaststelling ervan in 2013 heeft TEN-E de uitvoering mogelijk gemaakt van meer dan 40 belangrijke energie-infrastructuurprojecten, en naar verwachting zullen tot en met 2022 nog eens 75 projecten worden uitgevoerd. De door de CEF verstrekte financiële steun van in totaal 4,7 miljard EUR heeft de uitvoering van 95 PGB's mogelijk gemaakt. Sinds 2014 heeft de CEF 149 acties gefinancierd, waarvan 114 (519 miljoen EUR) voor studies en 35 (4,2 miljard EUR) voor werkzaamheden. Van de totale begroting van 4,7 miljard EUR werd 1,5 miljard EUR toegewezen aan gasprojecten en 2,8 miljard EUR aan elektriciteitsprojecten. Tot dusver heeft ongeveer een vijfde van alle PGB's financiële bijstand uit de CEF ontvangen voor studies en/of werkzaamheden.

Er bestaat brede overeenstemming onder de belanghebbenden over de EU-meerwaarde van de verordening, die tot stand komt door regionale samenwerking, toegang tot financiering, betere informatie en transparantie, en betere plannings- en vergunningsprocedures.

(b) Zijn er schaalvoordelen? Kunnen de doelstellingen efficiënter op EU-niveau worden verwezenlijkt (grotere voordelen in termen van kostprijs per eenheid)? Zal de werking van de interne markt worden verbeterd?

Uit de evaluatie van de huidige TEN-E-verordening blijkt dat deze daadwerkelijk heeft bijgedragen tot het verbinden van de netten van de lidstaten en tot het wegwerken van knelpunten. De marktintegratie tussen de lidstaten en het concurrentievermogen zijn verbeterd, zoals blijkt uit de vooruitgang in de richting van de interconnectiestreefcijfers en de convergentie van de energieprijzen in de hele EU. De uitvoering van PGB's op het gebied van elektriciteit zal de meeste lidstaten helpen het streefcijfer van 10 % interconnectie voor 2020 te halen. Als gevolg daarvan is de energiemarkt van de EU beter geïntegreerd en concurrerender dan in 2013. De projecten maken ook de grensoverschrijdende integratie van hernieuwbare elektriciteit en elektriciteitsuitwisseling mogelijk, waardoor er minder behoefte is aan beperking.

De voorzieningszekerheid, een van de belangrijkste factoren van de huidige TEN-E-verordening, is aanzienlijk verbeterd door middel van PGB's. In het begin van de jaren 2020 zullen de momenteel ten uitvoer gelegde PGB's operationeel zijn. Dan moet Europa een goed onderling verbonden en schokbestendig gasnet tot stand brengen en zullen alle lidstaten toegang hebben tot ten minste drie gasbronnen of tot de wereldwijde markt voor vloeibaar aardgas (LNG), een essentieel element om de energiezekerheid van de Unie te verbeteren door diversificatie van de gasbronnen.

(c) Wat zijn de voordelen van het vervangen van verschillende nationale beleidslijnen en regels door een homogener beleidsaanpak?

De voorgestelde maatregelen bouwen voort op de huidige TEN-E-verordening en zijn gericht op een meer gecoördineerde aanpak van grensoverschrijdende infrastructuurplanning, snellere projectuitvoering en een coherenter regelgevende behandeling van projecten van gemeenschappelijk belang. Dit zal een efficiëntere aanpak van de ontwikkeling van grensoverschrijdende infrastructuurprojecten en een snellere uitvoering van deze projecten mogelijk maken.

(d) Wegen de voordelen van een optreden op EU-niveau op tegen het bevoegdheidsverlies van de lidstaten en de lokale en regionale overheden (het gaat hier over voordelen die verder reiken dan de kosten en baten van een optreden op nationaal, lokaal en regionaal niveau)?

Een belangrijke prioriteit van de lidstaten is een snellere uitvoering van energie-infrastructuurprojecten die het mogelijk maken de doelstellingen van de Europese Green Deal inzake klimaatneutraliteit, en marktintegratie, concurrentievermogen en voorzieningszekerheid tegen de laagste kosten voor consumenten en bedrijven te verwezenlijken. Optreden op EU-niveau zal alle lidstaten in staat stellen bij te dragen tot de verwezenlijking van de kerndoelstellingen van het energie- en klimaatbeleid.
(e) Zal er meer juridische duidelijkheid komen voor degenen die de wetgeving moeten uitvoeren?
De voorgestelde herziening van het bestaande TEN-E-kader zal projectontwikkelaars en nationale autoriteiten meer juridische duidelijkheid verschaffen. Zo zullen de bepalingen over de regelgevende behandeling van projecten van gemeenschappelijk belang worden verduidelijkt.
3. Evenredigheid: hoe de EU dient op te treden
3.1 Bevat de toelichting (en eventuele effectbeoordeling) bij het voorstel van de Commissie een adequate motivering betreffende de evenredigheid van het voorstel en een verklaring aan de hand waarvan kan worden beoordeeld of het voorstel in overeenstemming is met het evenredigheidsbeginsel?
Zowel de toelichting als de effectbeoordeling bij het voorstel van de Commissie bevatten een dergelijke motivering. Het initiatief is in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel. Het maakt deel uit van het EU-beleid op het gebied van trans-Europese energienetwerken, als bepaald in artikel 170 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. De beleidsinterventie staat in verhouding tot de omvang en de aard van de vastgestelde problemen en de verwezenlijking van de gestelde doelen. Het voorstel gaat niet verder dan wat nodig is om de algemene doelstelling te verwezenlijken die wordt nagestreefd om de tijdige ontwikkeling van voldoende energie-infrastructuur in de hele Unie en in haar nabuurschap te faciliteren, zodat de energie- en klimaatdoelstellingen van de Unie kunnen worden verwezenlijkt in overeenstemming met de Europese Green Deal, met name wat betreft de streefcijfers voor 2030 en 2050, met inbegrip van de doelstelling inzake klimaatneutraliteit, het concurrentievermogen op het gebied van marktintegratie en de voorzieningszekerheid. Op basis van de resultaten van de evaluatie heeft de Commissie verschillende beleidsopties beoordeeld die betrekking hebben op vier effectgebieden van het huidige TEN-E-kader, zoals toepassingsgebied, governance/infrastructuurplanning, vergunningverlening en inspraak van het publiek, en regelgevende behandeling. Uit de beoordeling en de vergelijking van de opties (zie met name de punten 7 en 8 van de bijbehorende effectbeoordeling) blijkt dat geen enkele optie volstaat om de vastgestelde doelstellingen te verwezenlijken. De vaststelling van een pakket beleidsopties dat het meest geschikt is om de specifieke doelstellingen te verwezenlijken, is gebaseerd op een beoordeling waarin rekening is gehouden met het evenredigheidsbeginsel.
3.2 Is het voorgestelde optreden, op basis van de antwoorden op onderstaande vragen en de informatie die beschikbaar is uit een effectbeoordeling, de toelichting of andere bronnen, een geschikte manier om de beoogde doelstellingen te bereiken?
De voorgestelde actie omvat maatregelen die geschikt zijn om de beoogde doelstellingen van het

initiatief te verwezenlijken. De maatregelen zijn evenredig en gaan niet verder dan wat nodig is. Zonder EU-maatregelen zouden de lidstaten de doelstellingen niet op bevredigende wijze kunnen verwezenlijken. De extra kosten zijn zeer beperkt en er worden maatregelen voorgesteld om de directe kosten te verlagen.
(a) Blijft het initiatief beperkt tot de aspecten die de lidstaten niet op bevredigende wijze alleen kunnen bereiken en waar de unie betere resultaten kan behalen?
Zonder maatregelen op EU-niveau zouden de lidstaten niet in staat zijn adequate grensoverschrijdende infrastructuurprojecten vast te stellen die nodig zijn voor de verwezenlijking van de doelstellingen van het klimaat- en energiebeleid op basis van geïntegreerde grensoverschrijdende infrastructuurplanning. De voorgestelde maatregelen zijn beperkt tot de aspecten die de lidstaten alleen niet op bevredigende wijze kunnen bereiken.
(b) Is de vorm van het optreden van de Unie (keuze van instrument) gerechtvaardigd, zo eenvoudig mogelijk, en in overeenstemming met de bevredigende verwezenlijking en het waarborgen van de naleving van de nagestreefde doelstellingen (bijv. keuze tussen regelgeving, (kader)richtlijn, aanbeveling, of alternatieve regelgevingsmethoden zoals gezamenlijke wetgeving)?
In het kader van het initiatief wordt voorgesteld de bestaande TEN-E-verordening te herzien, zodat de keuze van het instrument, waarvan is gebleken dat het goed functioneert om de beoogde doelstellingen te bereiken, in overeenstemming is met de regelgevingsmethode (gezamenlijke wetgeving), zoals voorgeschreven in artikel 172 VWEU.
(c) Laat het optreden van de Unie zoveel mogelijk ruimte voor nationale besluitvorming en worden de gestelde doelen op bevredigende wijze bereikt? (Is het bijvoorbeeld mogelijk om het optreden van de Unie te beperken tot minimumnormen of om een minder streng beleidsinstrument te gebruiken of een minder strenge beleidsaanpak te hanteren?)
Artikel 171 VWEU bepaalt dat de Unie richtsnoeren vaststelt met betrekking tot de doelstellingen, prioriteiten en grote lijnen van de op het gebied van trans-Europese netwerken overwogen maatregelen, en dat in deze richtsnoeren projecten van gemeenschappelijk belang worden aangegeven. De voorgestelde maatregelen bouwen voort op deze bepalingen om op EU-niveau een kader tot stand te brengen dat nodig is om de in het VWEU verankerde doelstellingen te verwezenlijken.
(d) Leidt het initiatief tot financiële of administratieve kosten voor de Unie, de nationale, regionale of plaatselijke overheden, de economische actoren of de burgers? Staan deze kosten in verhouding tot het te bereiken doel?
De voorgestelde maatregelen zijn voornamelijk verbeteringen van het huidige TEN-E-kader. Uit de evaluatie is gebleken dat de huidige verordening goed functioneert. Tijdens de raadpleging van de belanghebbenden waren de meeste belanghebbenden het erover eens dat de verordening kosteneffectief is en hogere baten oplevert dan kosten. Het initiatief brengt beperkte extra financiële en administratieve lasten met zich mee voor projectontwikkelaars, de Commissie en ACER. De voorgestelde vereenvoudigingsmaatregelen zullen directe voordelen opleveren doordat de bestaande terugkerende directe kosten in verband met administratieve lasten als gevolg van de beperktere monitoring- en rapportageverplichtingen worden verminderd.
(e) Is er, met inachtneming van het recht van de Unie, rekening gehouden met bijzondere omstandigheden in de afzonderlijke lidstaten?

Er zijn geen bijzondere omstandigheden in de afzonderlijke lidstaten vastgesteld.